

ВСТУП

Актуальність проблем міжнародних соціальних інституцій і програм пов'язана з тим, що сфера діяльності цих організацій в Україні дедалі розширюється і поглиблюється. До того ж активізація зовнішньо-економічної діяльності України передбачає її активну участь у міждержавних об'єднаних дослідженнях інтеграційних угруповань та використання досвіду й практичного застосування стратегій розвитку міжнародних економічних організацій. Оскільки курс будується саме на такому досвіді, опанування навчальної дисципліни «Міжнародні соціальні інституції та програми» підвищить рівень компетенції фахівців, стане вагомим важелем їх конкурентоспроможності як в Україні, так і за її межами.

Навчальна дисципліна «Міжнародні соціальні інституції та програми» буде корисною студентам спеціальності 232 «Соціальне забезпечення», особливо тим, хто прагне краще зрозуміти алгоритм діяльності міжнародних організацій та оперувати положення міжнародного права. Знання, які може здобути студент, вивчаючи навчальну дисципліну "Міжнародні соціальні інституції та програми", підвищать її професійну й інтелектуальну компетентність, а їхнє вміння використання на практиці реально засвідчить професійну майстерність фахівця й особистості.

Мета навчальної дисципліни: формування системи теоретичних навичок і вмінь дослідження стану міжнародної економічної інтеграції, знань щодо об'єктивних закономірностей, принципів, функцій механізмів створення і дій та особливостей сучасних міжнародних організацій, сучасного і перспективного співробітництва України з міжнародними організаціям.

Для досягнення мети поставлені такі основні завдання:

розглянути історичний генезис права міжнародних організацій та становлення перших міжнародних організацій;

проаналізувати теоретичну та функціональну складову міжнародних організацій та підходи до класифікації міжнародних організацій;

дослідити організаційний механізм міжнародного і соціального базису світових господарських об'єднань та інституцій;

розглянути види міжнародних організацій у системі регулювання міждержавних відносин, зокрема соціальному захисті та забезпеченні, а також структуру, цілі, функції й механізми діяльності міжнародних соціальних організацій та інституцій;

розглянути особливості діяльності та географію функціонування найважливіших міжнародних організацій, як-от ООН, НАТО, СБ, СОТ, ОПЕК, ВООЗ, ЮНЕСКО, ЄС, АСЕАН НАФТА, тощо.

Об'єктом навчальної дисципліни є міжнародні соціальні організації та їхня робота в сфері соціального захисту та забезпечення.

Предметом навчальної дисципліни є система соціальних комунікацій.

Результати навчання та компетентності, які формує навчальна дисципліна визначено в табл. 1.

Таблиця 1

Результати навчання та компетентності, які формує навчальна дисципліна

Результати навчання	Компетентності, якими повинен оволодіти здобувач вищої освіти
PH1	ЗК8
	СК1
	СК7
PH2	ЗК8
	СК3
PH3	ЗК1
	СК1
	СК10
PH4	ЗК3
	СК1
	СК9
PH5	ЗК3
	ЗК6
	ЗК8
	СК8
	СК13
PH6	СК15
PH9	ЗК7
PH10	ЗК7
	СК3
	СК6
PH11	ЗК1
	ЗК5
	ЗК7
	СК4
PH13	ЗК1
	ЗК8
	СК7, СК 11
	СК13
PH14	ЗК8
	СК4
PH15	ЗК1
	ЗК9
	ЗК10
PH16	ЗК3
PH17	ЗК7
	СК10
PH18	ЗК1

PH19	СК3
	СК4
PH21	ЗК5
	СК4
	СК8

де, PH1. Використовувати сучасні теорії, методологію і методи соціальних та інших наук стосовно до завдань фундаментальних та прикладних досліджень у сфері соціального захисту.

PH2. Критично оцінювати результати наукових досліджень і різні джерела знань щодо соціального забезпечення, формулювати висновки та рекомендації щодо його впровадження.

PH3. Володіння методами комунікації у застосуванні різних форм взаємодії та спільної діяльності.

PH4. Застосовувати іноземні джерела при виконанні завдань науково-дослідної та прикладної діяльності, висловлюватися іноземною мовою, як усно, так і письмово.

PH5. Проектувати теоретичну модель роботи з об'єктами соціального забезпечення в рамках соціальних служб, організацій, установ.

PH6. Самостійно й автономно знаходити інформацію необхідну для розвитку професійних навичок та якостей.

PH9. Організовувати спільну діяльність фахівців різних галузей і непрофесіоналів, здійснювати їх підготовку до виконання завдань соціальної допомоги.

PH10. Пояснювати та надавати обґрунтовані відповіді населенню щодо форм, методів та засобів надання соціальної допомоги, пенсійного забезпечення та страхування.

PH11. Планувати і проводити наукові дослідження в системі соціального захисту населення та висвітлювати їх результати.

PH13. Аналізувати ефективність реалізації соціально-економічної підтримки населення та здійснювати відповідну корекцію в межах напряму діяльності.

PH14. Демонструвати ініціативу, самостійність, оригінальність, генерувати нові ідеї для розв'язання завдань професійної діяльності.

PH15. Визначати можливості конституційного та правового регулювання суспільних відносин, забезпечувати оптимальні моделі соціально-правового супроводу орієнтованих на загальнолюдські цінності.

PH16. Розробляти програми навчання та обміну досвідом в системі соціального захисту населення.

PH17. Демонструвати позитивне ставлення до власної професії та відповідати своєю поведінкою етичним принципам і стандартам соціальної роботи.

PH18. Розробляти та апробувати соціальні проекти і технології.

PH19. Вміти застосовувати теоретичний та методичний інструментарій для складання соціальної звітності у контексті підвищення корпоративної соціальної відповідальності

PH21. Вміти використовувати сучасні інформаційні технології при наданні соціальних послуг, демонструвати набуті теоретичні знання щодо розробки й управління соціальними проектами в контексті застосування інноваційних прийомів.

ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК3. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

ЗК5. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні.

ЗК6. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності).

ЗК7. Навички міжособистісної взаємодії.

ЗК8. Здатність виявляти ініціативу та підприємливість.

ЗК9. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

ЗК10. Здатність працювати в команді

СК1. Здатність до використання сучасних теорій, методологій і методів соціальних та інших наук стосовно до завдань фундаментальних і прикладних досліджень у галузі соціального забезпечення.

СК3. Здатність до впровадження методів і технологій інноваційного практикування та управління в системі соціального забезпечення.

СК4. Здатність до критичного оцінювання соціальних наслідків політики у сфері прав людини та сталого розвитку суспільства.

СК6. Здатність налагоджувати соціальну взаємодію, співробітництво, попереджати та розв'язувати конфлікти.

СК7. Здатність розробляти і впроваджувати програми соціального захисту населення.

СК8. Здатність оптимізувати процеси прийняття управлінських рішень у вирішенні питань соціально-економічної допомоги малозахисчених категорій населення.

СК9. Здатність до оцінки процесу і результату професійної діяльності та якості соціальних послуг.

СК10. Здатність виявляти професійну ідентичність та діяти згідно з цінностями працівника соціальної сфери.

СК11. Вміння інформувати населення щодо форм, методів та засобів надання соціальної допомоги, пенсійного забезпечення та страхування.

СК13. Здатність до розроблення, апробації та втілення соціальних проектів і технологій.

СК15. Здатність використовувати сучасні інформаційні технології у сфері надання соціальних послуг, застосовувати інноваційні прийоми при розробці й управлінні соціальними проектами у контексті розв'язання соціальних проблем та зміни соціальної ситуації.

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Змістовий модуль 1. Сутність, види і механізм функціонування міжнародних соціальних інституцій

Тема 1. Зародження та становлення права міжнародних організацій

1.1. Історія виникнення та основні етапи становлення і розвитку міжнародних організацій. Перші міждержавні організації. Історичні міжнародні угруповання. Ганзейський союз. Ліга Націй. Основні віхи на шляху утворення міжнародних організацій.

1.2. Поняття права міжнародних організацій. Поняття міжнародної організації. Групи міжнародного права.

1.3. Поняття, предмет регулювання та юридична природа "внутрішнього" права міжнародних організацій. Поняття внутрішнього права міжнародних організацій. Види НПА, що регламентують діяльність міжнародних організацій.

1.4. Основні принципи відбору персоналу до міжнародних інституцій. Чотири основні принцип відбору персоналу. Перелік соціальних інституцій та організацій, які активно набирають персонал.

Тема 2. Функціональна структура міжнародних соціальних інституцій

2.1. Правові норми і принципи функціонування міжнародних організацій. Міжнародно-правові системи в регулюванні міжнародних відносин та їх взаємодія з національними правовими системами. Право міжнародної організації та його джерела. Правові норми, пов'язані з діяльністю міжнародних організацій: внутрішнє, зовнішнє право. Принципи перерозподілу повноважень між організаціями та їх членами. Поняття та особливості наднаціональної міжнародної організації.

2.2. Типологія міжнародних організацій та інституцій. Критерії класифікації міжнародних юридичних норм. Критерії та типи сучасних міжнародних організацій.

2.3. Організаційно-функціональна структура міжнародних організацій. Класифікація цілей міжнародних організацій. Функції та компетентності міжнародних організацій.

Тема 3. Дипломатичне право міжнародних соціальних інституцій

3.1. Поняття дипломатичного права. Сутність дипломатичного права. Предмет дипломатичного права. Аспекти дипломатичного права. Джерела дипломатичного права.

3.2. Найважливіші дипломатичні функції та методи. Функції дипломатичного представництва. Дипломатичні методи.

3.3. Персонал дипломатичного представництва. Міжнародні службовці у міжнародних організаціях. Статус міжнародного службовця та основні ознаки, що його визначають.

3.4. *Органи держави, які здійснюють дипломатичні функції за кордоном.* Інститут постійних представництв при міжнародних організаціях. Визначення постійного представництва країни відповідно до Віденської Конвенції про представництво держав у їхніх відносинах з міжнародними організаціями універсального характеру (1975 р.). Функції та повноваження постійних представництв.

3.5. *Міжнародно-правові основи організації та діяльності спеціальних місій.* Сутність місій.

Тема 4. Відповідальність міжнародних інституцій

4.1 *Міжнародно-правова відповідальність міжнародних інституцій.* Сутність та мета відповідальності. Ознаки міжнародно-правової відповідальності. Суб'єкти міжнародного правопорушення. Підстави та претензії.

4.2. *Класифікація міжнародних правопорушень держав.* Групи та типи міжнародних правопорушень. Найвідоміші геноциди останніх століть.

4.3. *Види й форми відповідальності держав за міжнародні правопорушення.* Матеріальна та нематеріальна міжнародна відповідальність. Види санкцій.

Тема 5. Правовий статус міжнародних неурядових організацій

5.1. *Виникнення та становлення міжнародних неурядових організацій.* Вимоги до міжнародних неурядових організацій. Напрямки та етапи розвитку.

5.2. *Види міжнародних неурядових організацій.* Сутність і види міжнародних неурядових економічних організацій. Організаційні структури та форми діяльності. Європейське товариство з вивчення громадської думки та маркетингових досліджень. Міжнародна асоціація економічних наук. Міжнародний кооперативний альянс. Європейський діловий конгрес. Римський клуб. Дакарський клуб.

5.3. *Правосуб'єктність міжнародних неурядових організацій.* Правова основа механізму взаємодії неурядових та міжурядових організацій.

Змістовий модуль 2. Міжнародні програми та інституції та місце України у їх складі

Тема 6. Організація Об'єднаних націй (ООН)

6.1. *Історія створення ООН, її цілі та принципи.* ООН як головний світовий центр координації зусиль з розвитку міжнародного співробітництва. Історія створення, цілі та принципи діяльності ООН. Порядок вступу до ООН згідно Статуту. Формування бюджету та програм ООН. Проблеми в діяльності ООН та основні напрями її реформування.

6.2. *Організаційно-функціональна структура ООН.* Система головних органів. Принципова схема структури ООН. Генеральна Асамблея ООН як головний політичний консультативний орган. Рада Безпеки як орган відповідальності за підтримання міжнародного миру і безпеки. Економічна і

Соціальна Рада як головний орган з координації економічної діяльності ООН та спеціалізованих установ, пов'язаний з ООН. Рада з Опіки ООН як орган спостереження за управлінням підопічними територіями. Міжнародний Суд як головний судовий орган. Секретаріат як адміністративний орган

6.3. *Членство в ООН: умови і порядок прийому, припинення та зупинення членства.* Регіональні економічні комісії ООН у системі координації МЄВ. Програми і робочі органи ООН. Спеціалізовані установи ООН. Автономні організації, що виступають під егідою ООН.

Тема 7. Рада Європи. Європейський союз

7.1. *Створення Ради Європи (РЄ), її цілі та значення у політико-правовому об'єднанні Європи.* Етапи створення ЄС.

7.2. *Головні органи РЄ.* Європейське об'єднання вугілля і сталі (ЄОВС). Європейське економічне співтовариство (ЄЕС). Європейське Співтовариство з атомної енергії (Євратом). Європейська асоціація вільної торгівлі (ЕАВТ) як конкурент об'єднаної ЄЕС. Утворення ЄС. Маастріхтська угода.

7.3. *Європейський Союз, Європейська Рада, Європейський Парламент, Рада ЄС.* Інституційна структура ЄС: Європейська Рада, Рада Європейського Союзу, Європейська комісія, Європейський парламент, Європейський суд. Наддержавне регулювання економічної діяльності в Європейському Союзі. Валютно-кредитна система ЄС. Соціальна політика ЄС. Діяльність ЄС у сфері зовнішньої політики та політики безпеки. Регіональна політика ЄС.

Тема 8. Міжнародне регулювання соціальних відносин

8.1. *Міжнародна організація праці (МОП).* Історія створення Міжнародної організації праці (МОП). Мета, структура та функції МОП. Основні напрямки діяльності МОП.

8.2. *Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки й культури (ЮНЕСКО).* Значення науки і культури для міжнародного співробітництва. Історія створення Організації Об'єднаних націй з питань освіти науки і культури (ЮНЕСКО). Організаційна структура ЮНЕСКО та основні напрямки діяльності. Діяльність ЮНЕСКО у галузі освіти, у налагодженні міжнародного наукового співробітництва, у галузі культури, у галузі комунікації та інформації.

8.3. *Світова туристська організація (СТО).* Загальна характеристика Всесвітньої туристичної організації (СТО), Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), Всесвітньої організації інтелектуальної власності (ВОІВ).

8.4. *Міжнародні соціальні програми.* Загальна характеристика Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), Всесвітньої організації інтелектуальної власності (ВОІВ), волонтерських та соціальних програм.

Тема 9. Міжнародні неурядові організації

9.1. *Міжнародний Комітет Червоного Хреста (МКЧХ).* Історія заснування та основні принципи МКЧХ. Основні операції та місії МКЧХ. Структура МКЧХ.

9.2. *Грінпіс.* Історія та напрямки діяльності. Акції та досягнення Грінпіс в світі.

9.3. *Міжнародна торгова палата*. Діяльність Палати. Основні напрями діяльності ІСС. Членство в Палаті. Керівні органи Палати

9.4. *Міжнародний союз автомобільного транспорту*. Головна мета МСАТ. Категорії членства. Основні завдання.

9.5. *Міжнародний олімпійський комітет*. Історія МОК. Цілі та задачі комітету. Обов'язки членів МОК. Функції МОК.

9.6. *Міжнародна організація з міграції*. Головні цілі й напрями діяльності МОМ. Історія виникнення МОМ. Діяльність МОМ в Україні.

9.7. *Болонський процес у євроінтеграційному вимірі*. Сутність Болонського процесу. Принципи ВНЗ в рамках Болонського процесу.

Тема 10. Євроатлантичні міжнародні системи колективної безпеки

10.1. *Організація з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ):* установчі документи, основні цілі та принципи, юридична природа та склад органів. Основні напрями діяльності ОБСЄ. Історія створення ОБСЄ. Основні інститути ОБСЄ.

10.2. *Організація Північноатлантичного договору (НАТО):* склад та загальна характеристика органів. Мета та цілі діяльності НАТО. Соціально-економічна та політико-географічна характеристика членів організації. Геополітична роль НАТО у сучасному світі. Завдання НАТО у галузі безпеки: консультивання, стримування та оборона, безпека, врегулювання кризових ситуацій, партнерство. Процес створення та трансформація структури НАТО. Доктрина Хармеля (1967 р.). Послання з Тьорнбері (1990 р.). Лондонська декларація (1990 р.). Празька зустріч (2002 р.). Інституційна структура НАТО: Північноатлантична Рада, Комітет військового планування, Група ядерного планування, Міжнародний секретаріат, Військовий комітет, Міжнародний військовий штаб

10.3. *Україна і НАТО*. Основні галузі співпраці

Перелік практичних (семінарських) та / або лабораторних занять / завдань за навчальною дисципліною наведено в табл. 2

Таблиця 2

Перелік практичних (семінарських) та / або лабораторних занять / завдань

Назва теми та завдання	Зміст
Тема 1. Завдання 1.	Скласти характеристику міждержавних організацій за регіонами світу.
Тема 2. Завдання 2.	Заповнити таблицю та згрупувати міжнародні організації за основними класифікаційними ознаками
Тема 3. Завдання 3.	Розгляньте практику прийому іноземних делегацій в Україні, США, Франції, Японії, Індії та інших країнах. Складіть текст запрошення на дипломатичний прийом на честь глави іноземної

	держави від імені президента країни, що запросила високого гостя.
Тема 4. Завдання 4.	Семінарське заняття за темою 4. Відповідальність міжнародних інституцій
Тема 5. Завдання 5.	Скласти перелік міжнародних неурядових організацій, відомих вам з різних джерел
Тема 6. Завдання 6.	Скласти перелік міжнародних організацій, пов'язаних з ООН, відомих вам з різних джерел
Тема 7. Завдання 7.	Проведення аналізу соціально-економічних відмінностей розвитку держав-учасниць ЄС
Тема 8. Завдання 8.	Семінарське заняття за темою 8. «Соціальні програми та інституції»
Тема 9. Завдання 9.	Семінарське заняття за темою 9. «Міжнародні неурядові організації та Україна»
Тема 10. Завдання 10.	Ділова гра «Україна-НАТО»

Перелік самостійної роботи за навчальною дисципліною наведено в табл.3

Таблиця 3

Перелік самостійної роботи

Назва теми	Зміст
Тема 1 - 10	Вивчення лекційного матеріалу
Тема 1 - 10	Підготовка до практичних занять
Тема 1 -10	Виконання індивідуальних навчально-дослідних завдань
Тема 4, 8, 9	Підготовка до семінару
Тема 5, 10	Підготовка до контрольних робіт

МЕТОДИ НАВЧАННЯ

У процесі викладання навчальної дисципліни для набуття визначених результатів навчання, активізації освітнього процесу передбачено застосування таких методів навчання, як:

Словесні (лекція (Тема 1-3, 5-8), проблемна лекція (Тема 4,10), лекція-діалог (Тема 9)).

Наочні (демонстрація (Тема 1-10)).

Практичні (практична робота (Тема 1 - 10), семінар (Тема 4, 8, 9), ділові ігри (Тема 10)).

ФОРМИ ТА МЕТОДИ ОЦІНЮВАННЯ

Університет використовує 100 бальну накопичувальну систему оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти.

Поточний контроль здійснюється під час проведення лекційних, практичних та семінарських занять і має на меті перевірку рівня підготовленості здобувача вищої освіти до виконання конкретної роботи і оцінюється сумою набраних балів:

Формою семестрового контролю є залік: максимальна сума – 100 балів; мінімальна сума, що дозволяє здобувачу вищої освіти отримати залік – 60 балів.

Підсумковий контроль здійснюється у вигляді семестрового контролю.

Семестровий контроль проводиться у формі заліку. Залікова оцінка визначається шляхом сумування балів за всі види поточного контролю.

Максимальна сума балів, яку може отримати здобувач вищої освіти під час екзамену (іспиту) – 40 балів. Мінімальна сума, за якою екзамен (іспит) вважається складеним – 25 балів.

Підсумкова оцінка за навчальною дисципліною визначається: сумуванням балів за поточний та підсумковий контроль.

Під час викладання навчальної дисципліни використовуються наступні контрольні заходи:

Поточний контроль: практичні завдання (25 бали), ділова гра (15 балів), доповідь з презентацією (10 балів), письмова контрольна робота (10 балів).

Семестровий контроль: Екзамен (40 балів)

Більш детальну інформацію щодо системи оцінювання наведено в робочому плані (технологічній карті) з навчальної дисципліни.

Приклад екзаменаційного білета та критерії оцінювання для навчальної дисципліни.

Приклад екзаменаційного білета

Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця
Другий (магістерський) рівень вищої освіти
Спеціальність «Соціальне забезпечення»
Освітньо-професійна програма «Управління соціальними проектами».
Семестр I
Навчальна дисципліна «Міжнародні соціальні інституції та програми»

ЕКЗАМЕНАЦІЙНИЙ БІЛЕТ № 1

Завдання 1 (тестове) (10 балів)

1. У чому полягає нормативно-регулююча функція міжнародної організації?

а) виявленні фактичного стану справ у сферах діяльності організації та зіставленні з еталонами, які відображені в установчих документах;

б) створенні механізму надання членам організації консультативних послуг із питань діяльності організації;

в) наданні членам організацій інформації у вигляді статистичних зведень, коментарів, тематичних або галузевих оглядів, щорічних звітів;

г) установленні для держав, міжнародних організацій або їхнього персоналу певних стандартів, норм, правил поведінки, які мають морально-політичне чи юридичне значення.

2. З якою метою створюються регіональні міжнародні організації?

а) для вирішення питань підтримки миру й безпеки;

б) для вирішення суперечок;

в) для обміну товарами й послугами;

г) для захисту навколишнього середовища.

3. Процедура створення міжнародної організації завершується:

а) прийняттям Статуту

б) формуванням структури організації

в) утворенням спеціальних підготовчих органів

г) підписанням відповідної угоди

4. За характером членства міжнародні організації поділяються на:

а) універсальні

б) міжурядові

в) спеціальної компетенції

г) регіональні

5. У якому році було створено Лігу Націй?

а) 1912

б) 1919

в) 1921

г) 1924

6. Яка основна мета міжнародних неурядових об'єднань?

а) сприяння розвитку міжнародних торговельно-економічних відносин

б) обмеження конкуренції на світовому ринку

в) розширення конкуренції на світовому ринку

г) правильні відповіді а, б

7. Які з нижченаведених організацій належать до спеціалізованих установ ООН?

а) Світова організація торгівлі;

б) Міжнародна організація з міграції;

в) Грінпіс;

г) Міжнародна фінансова корпорація;

д) Всесвітній поштовий союз.

8. Дослідження й розробка рекомендацій для сприяння міжнародному співробітництву в політиці, в розвитку й кодифікації міжнародного права, дотриманні прав людини й основних свобод, в економічній та соціальній сферах належить до функцій:

- а) Генеральної Асамблеї ООН;
- б) Комітету з економічних і фінансових питань;
- в) Економічної та соціальної ради;
- г) Секретаріату ООН

9. Які суперечки розв'язує Європейський Суд?

- а) відповідність законів та інших правових актів Конституції України;
- б) дотримання державами прав і свобод людини;
- в) економічні суперечки;
- г) публічно-правові суперечки.

10. Назвіть головну інституцію Європейського Союзу:

- а) Європейська Комісія;
- б) Рада Європейського Союзу;
- в) Європейський Парламент;
- г) Європейський Суд.

Стереотипне завдання (5 балів)

Визначте критерії класифікації міжнародних організацій. Підберіть приклади міжнародних організацій відповідно до визначених на основі критеріїв типів організацій.

Діагностичне завдання (10 балів)

Під час збройного конфлікту одна жінка звернулася до місцевої адміністрації Червоного Хреста з проханням переслати лист її батькам, які живуть на території держави противника, оскільки пошта відмовилася прийняти її лист.

Чи може Червоний Хрест виконувати поштові функції? Який порядок передачі сімейних послань передбачено у Женевських конвенціях?

Евристичне завдання (15 балів)

Складіть текст запрошення на дипломатичний прийом на честь глави іноземної держави від імені президента країни, що запросила високого гостя.

Затверджено на засіданні кафедри соціальної економіки протокол № ____ від «__» _____ 20__ р.

Екзаменатор

к.е.н., доц. Степанова Е.Р.

Зав. кафедрою

д.е.н., проф. Назарова Г.В.

Критерії оцінювання

Підсумкові бали за екзамен складаються із суми балів за виконання всіх завдань. Загальна кількість балів за виконання екзаменаційної роботи становить – 40.

Тести.

Максимальна кількість балів – 10.

Вірна відповідь на тестове питання оцінюється в 1 бал.

Стереотипне завдання.

Максимальна оцінка завдання – 5 балів, із них:

- 1 – правильний методичний підхід, знання формули для розрахунку;
- 1 – правильний арифметичний розрахунок показника;
- 1 – оформлення рішення завдання: розв'язання, одиниці виміру, відповідь;
- 2 – наявність обґрунтованих висновків про динаміку показників.

Діагностичне завдання.

Максимальна оцінка завдання – 10 балів, із них:

- 1 – правильний методичний підхід, знання формул для розрахунку;
- 2 – правильний арифметичний розрахунок показників;
- 3 – оформлення рішення завдання: хід розрахунків, одиниці виміру, необхідні пояснення.
- 4 – наявність обґрунтованих висновків про динаміку показників.

Евристичне завдання.

Максимальна оцінка завдання – 15 балів, із них:

- 2 – володіння теоретичними знаннями та їх застосування для вирішення поставленої проблеми;
- 2 – послідовність та аргументованість викладення матеріалу;
- 3 – застосування творчого підходу до вирішення поставленої проблеми;
- 3 – оригінальність підходу до виконання завдання та подання результату;
- 5 – наявність обґрунтованих висновків щодо вирішення поставленої проблеми.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Ксендзук В. В. Міжнародні організації : навч. посіб. / В. В. Ксендзук. – Житомир : ЖДТУ, 2019. – 211 с.
2. Лук'янова О. М. Міжнародні організації : конспект лекцій / О. М. Лук'янова. – Харків : УкрДУЗТ, 2021. – 76 с.

3. Міжнародні соціальні інституції та програми [Електронний ресурс] : навчальний посібник / Г. В. Назарова, Е. Р. Степанова. – Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2023. – 286 с. (<http://repository.hneu.edu.ua/handle/123456789/30609>)

Додаткова

4. Іванов Ю. Б. Проблемні аспекти євроінтеграції України крізь призму Національної стратегії доходів / Ю. Б. Іванов, В.І. Лаптев // Актуальні проблеми та перспективи розвитку обліку, аналізу та контролю в соціально-орієнтованій системі управління підприємством: матеріали VII Всеукраїнської науково-практичної конференції, 28-29 березня 2024р. - Полтава, Полтавський аграрний університет, 2024. - С. 419-420. (<http://repository.hneu.edu.ua/handle/123456789/32629>)

5. Міжнародні соціальні інституції та програми [Електронний ре-сурс] : методичні рекомендації до практичних завдань для студентів спеціальності 232 «Соціальне забезпечення» другого (магістерського) рівня / уклад. Е. Р. Степанова. – Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2022. – 22 с. – Режим доступу : <http://www.repository.hneu.edu.ua/handle/123456789/-20049>.

6. Di Virgilio F. Innovation factors for high and middle-income countries in the innovation management context / Di Virgilio F., R. Dimitrov, L. Dorokhova and other // Access Journal - Access to Science, Business, Innovation in the digital economy. – 2023. (<http://repository.hneu.edu.ua/handle/123456789/30736>)

Інформаційні ресурси

7. ПНС дисципліни «Міжнародні соціальні інституції та програми». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://pns.hneu.edu.ua/course/view.php?id=4830>

8. European Union [Electronic resource].– Access mode : <http://ec.europa.eu>

9. International Finance Corporation [Electronic resource].– Access mode : <http://www.ifc.org>

10. International monetary Fund [Electronic resource].– Access mode : <http://www.imf.org>